

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM

TEATAJA

SELLE NÄDALA SÜNNIPÄEVALAPSED:

KADRI NIINEVÄLI 27.2

LEEN JÕESOO 2.3

PILLE RAITMAA 2.3

MIRKO RAJAS 4.3

KERLI TEDDER 5.3

KRISTIINA KAASIK 5.3

KAAREL PEÄSKE 6.3

SELLES NUMBRIS

Nädala mõte..... 1-2

Kehakultuuri õppediivan 2

NÄDALA MÕTE:

ÄRGEM TÜDIGEM HEAD TEHES

„Ärgem tüdigem head tehes, küll me omal ajal ka lõikame, kui me enne ära ei nõrke! Niisiis, kuni meil on veel aega, tehkem head kõikidele.“ (Gl 6:9–10)

2. märtsil, tuhkapäeval algab paastuaeg. Kristlik maailm valmistub 40 päeva pikkuse paastuaja jooksul palve, paastu ja armastustegude süvendamise kaudu Kristuse kannatuse, surma ja ülestõusmise müsteeriumi tähistamiseks. See on aeg, mil kristlased mõtleavad tänumeeles sellele, mida Jumal on teinud inimese heaks, kui Ta andis oma elu, „et meil oleks elu ja oleks seda ülirohkesti“ (vrd Jh 10:10).

Paastuaeg on ennekõike meeleparanduse aeg. Seda sümboliseerib ka tuha päheraputamine, millest tuhkapäev on saanud oma nimetuse. Praeguse ajal, mil elame mures ja ärevuses, tahaksime omada võimet muuta ühe liigutusega maailma ja teisi inimesi, kaotada hetkega kõik kurjus ja pimedus inimeste südamest. Ometi peame tõdema, et sellist võimet ei ole meile antud. Ainus viis midagi muuta on parandada iseennast, muuta oma mõtteviisi, käitumist ja hoiakuid – kaotada pimedus iseenda südamest. Igaüks meist on nagu tilk vett, mis üheskoos moodustavad suure maailmamere ja igähest sõltub, milline on see vesi, mille me üheskoos moodustame ja milles me elame, liigume ja oleme. Vahel distantseerime end teistest ja ütleme, et maailm on hulluks läinud, või räägime riigist või ühiskonnast, nagu sel poleks meiega mingit pistmist. Aga unustame, et meie, inimesed, olemegi see maailm ja see riik, ja et muutused algavad meie seest, mitte teisest inimesest. Puhastades ennast, puhastame maailma. Vähehaaval, aga siiski. Paastuaeg kutsub meid parandama meelt, seisma silmitsi tööga iseenda kohta ning parandama

endis seda, mis on konarlik, otsides ja taastades ühtsust ja osadust Jumala ja teiste inimestega, „mugandumata praeguse ajaga, vaid katsudes läbi, mis on Jumala tahtmine, mis on hea ja meelepärane ja täiuslik.“ (vrd Rm 12:2)

Armastusele vastatakse armastusega. Paastuajal, nagu nimetuski ütleb, on kombeks paastuda, st loobuda millestki, mis on iseenesest hea, aga ei ole meile eluks hädavajalik, väljendamaks, me ei ole ükskõiksed hea suhtes, mis meile on osaks saanud. Kristlik paast ei ole enesedistsipliini harjutus ega puhastumisrituaal, vaid viis ühendada end Kristuse kannatusega ja vahend tegemaks endas rohkem ruumi headusele. Kristus loobus oma elust, et meil oleks (igavene) elu. Kas siis poleks meile parim viis paastumiseks loobuda millestki, millest loobumine teeb teisi „elavamaks“, see tähendab õnnelikumaks? Me ei pea tingimata täielikult loobuma lihasöömisest, nagu see on olnud paastuajal kombeks, või magusast, nagu tänapäeval sageli tehakse. Ehkki muidugi võime ja ka see on hea! Kuid ehk on parim paast niisugune, mis teeb teiste inimeste elu paremaks ja meeldivamaks. Piisab väikestest asjadest. Näiteks võime loobuda sotsiaalmeedia kasutamisest, et anda rohkem aega oma lähedastele; võime loobuda mugavusest ja võtta enda peale väikesed tüütud ülesanded; võime ka anda osa oma rahast või esemetest neile, kes neid meist rohkem vajavad. Kui loobume millestki heast kellegi teise pärast, näitame, et too keegi on meile tähtsam kui see, millest me loobusime.

jätkub lk 2

NÄDALA MÕTE (JÄTKUB)

Püha Miikael. *Eloise Kelli, PMK 9.T.*

KEHAKULTUURI ÕPPEDIIVAN

7.P õpilane **Mathias Kermes** võitis **Eesti meistrivõistlustel Ladina-Ameerika tantsudes** Juunior 2 vanuseklassis 3. koha. Mathiase tantsupartneriks on leedu neiu Patricija Kairyte ja peamisteks treeneriteks Martin Parmas ja Šarūnas Šiaučiulis Leedust. Palju õnne! Täname ka kooli tantsuspordi toetamise eest!

„Paastuaeg kutsub meid meeleparandusele, muutusele mõtteviisis, et leiaksime elu tõe ja ilu mitte niivõrd omamises, kuivõrd andmises, mitte nii väga headuse endale hoidmises, vaid ennekõike selle külvamises ja edasiandmises“ (paavst Franciscuse sõnum paastuajaks 2022).

Paavst Franciscus on kuulutanud 2. märtsi, tuhka-päeva, ülemaailmseks paastu- ja palvepäevaks rahu eest Ukrainas. See üleskutse on suunatud kõigile, nii kristlastele kui mittekristlastele. Seistes silmitsi praeguste koleduste, julmuse ja ebaõiglusega, võime kogeda abituuse ja jõuetuse tunnet ning paratamatult tekib küsimus, mida mina saaksin teha olukorra lahendamise heaks. Nagu eespool öeldud, ei ole meie võimuses muuta maailma ja inimeste südant, aga saame sellesse panustada väikeste heategude kaudu, mis üheskoos saavad suureks. Paludes rahu eest Ukrainas ja kogu maailmas ning pühendades sellele oma väikesed loobumised ja heateod, anname oma panuse õiglase ja rahumeelse maailma loomisesse. See võib näida naiivsena, sest me ei näe oma pingutuse vilju koheselt. Aga see on midagi, mida me saame teha, ja ükski hea seeme ei jää viljatuks.

Niisiis püüdke praegusel ajal mitte väsida headuse, rahu ja lootuse külvamisest ja nende eest seismisest, et saaksime võita kurja heaga, laskmata vihal ja valul enesest võitu saada. Nagu on öelnud pühakud, pangem armastust sinna, kus armastust ei ole, et armastus saaks tärgata. Nõnda elame algavat paastuaega ja ka praegust olukorda maailmas ja meis endis sügavama tõetunde ja rahuga.

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM
VENE 22, TALLINN 10123
TEL: 6996 100

Teatajat toimetab Mirjam Parve
teataja@vhk.ee
Nädala mõtteid kirjutab Johanna Aus